

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/51/2017
Identifikačné číslo spisu:	1112203258
Dátum vydania rozhodnutia:	18.05.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Siebenstichová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1112203258.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne X. N., bývajúcej v Y., zastúpenej advokátskou kanceláriou FUTEJ & Partners, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Radlinského č. 2, IČO: 35 955 341, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Národná banka Slovenska, so sídlom v Bratislave, Imricha Karvaša č. 1, IČO: 30 844 789, o náhradu škody 305,70 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 18 C 22/2012, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 29. júla 2015 sp. zn. 7 Co 234/2015, 7 Co 415/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobkyňa sa v konaní domáhala, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť jej sumu 305,70 € s príslušenstvom ako náhradu škody, ktorá jej vznikla v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom Národnej banky Slovenska (ďalej len „NBS“) pri výkone bankového dohľadu nad Podielovým družstvom slovenské investície (ďalej len „Družstvo“).
2. Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 24. októbra 2014 č.k. 18 C 22/2012-206 rozhodol tak, že: 1. zamietol návrh na prerušenie konania z dôvodu predloženia návrhu na začatie prejudiciálneho konania pred súdnym dvorom Európskej únie podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, 2. zamietol žalobu celom rozsahu, 3. žalovanej nepriznal náhradu trov konania.
3. Okresný súd Bratislava I uznesením z 9. decembra 2014 č.k. 18 C 22/2012 uložil žalobkyni povinnosť v lehote 10 dní od doručenia zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie vo výške 20 € podľa pol. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov.
4. Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobkyne proti uvedenému rozsudku aj uzneseniu súdu prvej inštancie rozsudkom z 29. júla 2015 sp. zn. 7 Co 234/2015, 7 Co 415/2015 rozhodol tak, že: 1. rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil ako vecne správny (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.), 2. potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie o povinnosti žalovanej zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 20 €, 3. žalovanej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.
5. Proti výroku 1. a 2. tohto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie s tým, že jej súdmi

bola odňatá možnosť konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p.). Podľa jej názoru súdy rozhodli vecne nesprávne, svojvoľne, arbitrárne a ich rozhodnutia nie sú dostatočne presvedčivé a preskúmateľné, čo zakladá inú vadu konania (R 111/1998) v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. a odvolací súd vec nesprávne právne posúdil (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Z týchto dôvodov žiadala napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj prvoinstančného súdu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu žiadala nedôvodné dovolanie žalobkyne zamietnuť.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala strana, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) a za ktorú koná advokát (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), zisťoval najskôr, či dovolanie bolo podané v zákonom určenej lehote a dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalobkyne treba odmietnuť (§ 447 písm. a/ CSP).

8. Vzhľadom na to, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t.j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované).

8.1. Dovolanía podané do 30. júna 2016, v prípade ktorých podľa vtedy účinnej právnej úpravy nebol daný dôvod ani pre zastavenie konania [napríklad vzhľadom na nesplnenie osobitnej podmienky dovolacieho konania (§ 241 ods. 1 veta druhá O.s.p.)] ani pre odmietnutie dovolania [z niektorého dôvodu vyplývajúceho z ustanovenia § 243c O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ až d/ O.s.p. (napríklad preto, lebo dovolanie bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nebol tento opravný prostriedok prípustný)], vyvolali procesný účinok umožňujúci a zároveň prikazujúci dovolaciemu súdu uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

8.2. Tie dovolanía podané do 30. júna 2016, v prípade ktorých bol podľa vtedy účinnej právnej úpravy daný dôvod na zastavenie dovolacieho konania alebo odmietnutie dovolania, tento procesný účinok nemali (porovnaj tiež I. ÚS 4/2011 a II. ÚS 172/03).

9. Dovolací súd pri posudzovaní včasnosti podania dovolania vychádzal z ustanovenia § 240 ods. 1 veta prvá O.s.p., podľa ktorého účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni (§ 240 ods. 1 veta prvá O.s.p.).

10. Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň (§ 57 ods. 2 O.s.p.).

11. V preskúmvanej veci bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 29. júla 2015 sp. zn. 7 Co 234/2015, 7 Co 415/2015 účastníkom konania doručovaný poštou. Žalovaná prevzala zásielku 7. septembra 2015, zástupca žalobkyne 9. septembra 2015; napadnuté rozhodnutie teda nadobudlo právoplatnosť 9. septembra 2015. Koniec jednomesačnej lehoty na podanie dovolania počítanej od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu pripadol na 9. októbra 2015 (piatok), ktorý bol riadnym pracovným dňom. Dovolanie žalobkyne, ktoré vyhotovila 12. októbra 2015, bolo doručené Okresnému súdu Bratislava I dňa 12. októbra 2015, to znamená, že dovolanie bolo podané po uplynutí zákonom stanovenej jednomesačnej lehoty.

13. Najvyšší súd vzhľadom na to, že nebola zachovaná zákonom stanovená lehota na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 veta prvá O.s.p.), odmietol tento mimoriadny opravný prostriedok žalobkyne ako oneskorene podaný podľa § 447 písm. a/ CSP.

14. Výrok o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.